

Waar komt dat ding opeens vandaan?

Jasper geeuwt luidruchtig en gooit het dekbed van zich af. Heerlijk, zo'n zaterdagochtend lekker lang uitslapen. Maar hij moet er nu echt maar eens uit, want hij weet dat beneden een flinke stapel folders liggen te wachten om te worden rondgebracht.

Hij trekt de gordijnen open. Gelukkig, het is droog en er schijnt een waterig zonnetje. Als hij ergens een hekel aan heeft, dan is het wel om in de regen te moeten folderen. Dan trekt hij opeens zijn wenkbrauwen op van verbazing. Wat is dat nou? Hij wrijft zijn ogen nog eens uit. Ja, hij verzint het niet, er staat daar in de verte echt opeens een enorme windmolen. Maar... waar komt dat ding opeens vandaan? Voor zover hij zich kan herinneren stond daar gisterenmorgen nog niets. Of wel, en heeft hij er gewoon niet op gelet? Hij schudt zijn hoofd. Nee, zo'n enorm gevaarte kun je gewoon niet over het hoofd zien.

In de kamer naast hem hoort hij muziek. Zijn zus is dus al wakker.

'Hé Kim, kom eens! Dit moet je echt zien!'

Ook Kim is stomverbaasd. 'Wanneer hebben ze dat ding daar neergezet?'

Samen kijken ze naar de windmolen. 'Hoe hoog zou hij zijn?' vraagt Kim zich af.

Jasper haalt zijn schouders op. 'Moeilijk te zeggen. Maar hoog is-ie wel! Zullen we hem van dichtbij gaan bekijken?'

'Nu direct?' vraagt Kim.

'Yep. Even ontbijten en dan gaan we.'

'Oké,' zegt Kim. 'Ik moet eigenlijk een rep leren, maar ik kan me vanmorgen toch voor geen meter concentreren.'

Vader zit beneden op de bank en is verdiept in zijn ochtendkrant.

'Pap, er staat opeens een windmolen naast de brug,' zegt Kim.

'Klopt,' klinkt vaders stem van achter de krant. 'Die hebben ze gisteren en vannacht geplaatst.'

Tenminste, de wieken dan. De paal stond er al een tijdje.'

'Echt waar?' vraagt Jasper verbaasd. 'Gek, dat was me nog helemaal niet opgevallen.'

Even later fietsen ze over de dijk naar de windmolen. Als ze er vlak bij zijn, zien ze dat er nog meer mensen op af zijn gekomen. Kim en Jasper zetten hun fiets neer en lopen naar het hek dan om de molen is neergezet.

'Wat een foeilelijk ding!' zegt een oudere vrouw. 'Ik hoop dat ze hem snel weer weghalen!'

'Maar hij geeft wel voor bijna drieduizend huizen stroom,' zegt een man in een werkpak.

'Maar waarom moet dat ding hier vlak bij mijn huis staan?' vraagt een man zich af. 'Ze zeggen dat die wieken behoorlijk wat lawaai maken.'

'Weet iemand hoe hoog hij is?' vraagt Jasper.

'Ik weet er alles van,' zegt de man in het werkpak. 'Ik heb eraan meegewerkt. De as is 99 meter hoog, en het bovenste puntje van de wieken is 150 meter.'

'Zo hoog? Wauw!' roept Kim.'

De oudere vrouw kijkt haar een beetje boos aan. 'Meisje, dit is toch vreselijk! Waarom zetten ze die dingen niet ergens in zee of zo, waar niemand er last van heeft.'

'Maar mevrouw, dit is toch juist goed voor het milieu!' zegt een ander. 'Of heeft u liever een rokende schoorsteen in de buurt?'

'Er zijn volgende week rondleidingen,' zegt de man in het werkpak. 'Je kunt je daar via het internet voor opgeven.'

'Mag je dan ook in de molen?' vraagt Jasper.

De man knikt, en noemt de website. 'Maar je moet er wel snel bij zijn, want er zijn niet heel veel plaatsen beschikbaar.

Jasper pakt gelijk zijn fiets. 'Kom op, Kim! Snel naar huis om in te schrijven, want ik wil wel een keer in die molen naar boven!' roept hij enthousiast.

(info voor redactie: naast de Van Brienoordbrug is in september inderdaad op één dag een windmolen neergezet. Deze molen is heel hoog en is al van tientallen kilometers ver te zien. Er is heel wat gedoe over, klachten van omwonenden e.d. De bouwer heeft er zelfs een hele website voor gemaakt <http://hvcwindkralingseveer.nl/>

)